

Národní finále U11 – 20.-22.4. 2018 Litoměřice. Hodnocení

Na finále U11 jsme byli podruhé za sebou, loni jako absolutní nováčci, letos už trochu zkušenější. Po rozlosování jsme byli trochu smutní, že my a Hradec jsme v jedné skupině a poražený ze vzájemného utkání jde na HB. Nakonec se ale ukázalo, že Hradec byl z prvních čtyř „nasazených“ týmů skoro nejhratelnější a v zápase, ve kterém šlo o postup, jsme prohráli jen o sedm bodů a Hradec skončil nakonec jen o jedno místo před námi.

Přijeli jsme sice jako vítěz loňského Plyšákova a také letošního Easter Cupu, ale bylo jasné, že se od loňska týmy jednak změnil (HB Basket má hráčky ze Slaného, Kladna, Hradec získal významnou posilu v Sandře Horákové) a jednak vyspěly (Ostrava, Sadská), což se o nás určitě říct nedá.

Celkové páté místo tak v podstatě odráží naši současnou pozici v ČR, přičemž rozdíl nahoru (ale i dolů !!) jsou malé a snadno se může za rok pořadí zamíchat.

V zásadě jsme proti dobrým hráli dobře (HB, Hradec), proti o něco slabším hráli hůře (Ústí, Jičín) a jen proti BA se nám hra vydařila. Došlo nám, že naši soupeři v U11 (ale vlastně skoro i v U12) nás na podobné akce příliš nepřipraví a budeme muset přemýšlet, co s tím. Tady už nestačilo jen prostě hodit míč dopředu, hráčky se musely rozhodovat kdy a jestli vůbec. Od protiútoků samozřejmě neustoupíme, musíme je ale provést ještě rychleji a důrazněji, ale také pochopit, že jedna varianta nestačí.

Co nám šlo:

- Všechny hráčky projevily maximum snahy a ty, které třeba hrály méně, se netvářily otráveně
- Pokud jsme rychle vyhodili míč, umíme rychlý protiútok, jen nám chybí větší pestrost závěrů
- Dokázali jsme docela obstojně otevírat obranu proběhy bez míče – jen HB v tom bylo lepší
- Měli jsme docela dobrou úspěšnost zakončení ve dvojtaktech

Co nám nešlo:

- Jako jednotlivci neumíme pořád dost dobře a rychle změnu směru, neumíme si ustoupit, pokud je obránce příliš blízko
- Rozehrávačky (Majda, Nela) se naopak ve změnách utápějí a jejich hra je pak nečitelná
- Neumíme příliš hrát proti týmům, které mají v pětce jednu výrazně vyspělou hráčku
- Stále ve stresu zahazujeme míče, které jsme právě získali
- Nemáme dobrou úspěšnost trestných hodů

Špatná hra proti týmům s jednou hráčkou v pětce (a že jich tady bylo: Hradec – Horáková, HB – Kopecká, Ostrava – Starostková, Jičín, Vary – Kolářová) souvisí s tím, že nechceme příliš obranných „kombinací“, lépe řečeno pořád na ně máme ještě čas. Na druhou stranu k těm, kdo jsou známy jako obránci (Viki, Eliška B., Vanda) přibyla v turnaji Emma a trochu i Eliška Z. a Domča. Přidat v obraně musejí nutně zejména Nela, Klára, Majda. V týmech, o kterých byla řeč, jsou vynikající útočníci i skvělí obránci (Pilařová – HB) a to my o našich útočných hráčkách říct nemůžeme.

Postupný útok se naučíme – o tom nepochybuju – a začneme s tím hned. Musíme pochopit, že kromě směru VPŘED existuje i směr VZAD, lépe řečeno o krok, dva dozadu a znovu dopředu. Jen tak dokážeme být úspěšnější ve hře 1-1.

Pokud se podíváme na jednotlivce:

Nelča – jednoznačně naše nejlepší hráčka, propad jen ve 3.Q proti Jičínu (ale nikdo není robot, že). Proti loňsku dokázala nejen najíždět, ale hledat si i střelecké pokusy a je u nich celkem úspěšná. Změny směru musíme ale ještě vybrousit – jak v technice (vysoko), tak v taktice (často zbytečně). V obraně má ale docela velké rezervy, zejména pokud jde o hráčky stejných kvalit, jako je sama. Nelčina neúnavnost a bojovnost je ale ohromující.

Klára – spolu s Nelou tvořili jakýsi základ 1.pětky – Nela jí vytvořila spoustu situací vlastním proběhnutím a Klára dokáže rychlou změnou pravá-levá obejít obránce. Škoda že tohle nedokáže ona sama pro Nelu a také že má pořád zakončení s horní rotací, které na tvrdých plexideskách a s gumovými míči bylo jen nahozením. Je pravda, že se to snaží občas provést lépe, ale musí jí to přejít do krve. O obraně platí to, co u Nelči.

Viki – posunula se do téhle pětky od začátku kvůli obraně Sandry Horákové a už tam zůstala. Svědčilo jí to v útoku až v posledním zápase, do té doby měla tendenci se schovávat a dávat přednost ostatním. V obraně splnila všechno, co měla a v každém utkání bránila tu nejlepší. Chybí jí pevnější prsty a občas odvaha a taková ta jednoduchost, která je úspěšnější, než dumání.

Happy – víc světlých okamžiků, než se čekalo, dokázala občas nečekaně získat míč a zakončit po úniku celým hřištěm, čímž na sebe prozradila, že běhat umí. Jen zařídít, aby se jí chtělo, to není jen tak. V obraně se také snažila, potřebuje zkušenost a s ní předvídavost (v tom ale není sama). Výborné trestné hody, ukazují na dobrý cit v prstech.

Emma – poslední, ale ne nejslabší z první pětky. Pokud brání hráčku s míčem, je ohromně platná, dokáže bojovat, získávat aspoň rozskoky a často i míče pro sebe. Zakončení neměla moc, ale byla v nich úspěšná. Problémy nastávají v obraně hráčky bez míče (předvídavost má jako Happy, čili hodně malou)

Majda – měla být ústřední hráčkou druhé pětky. Zvládla to někdy lépe, jindy hůře a někdy vůbec ne. Velmi dobře v prvním utkání, dobře v poslední čtvrtce proti Spartě, v poslední čtvrtce proti HB, propady hlavně proti Ústí a Jičínu. Jako Vikče i jí chybí pevnější prsty a tím i jistota v driblinku. Jako u Nely má někdy „tik“ se stálým přehazováním pravá-levá. Velmi slušné trestné hody, i když jí třeba proti Hradci nešly, techniku střelby má výbornou. Počkáme, až se bude rychleji rozhodovat a také na větší rychlost a důraz.

Eliška Bah. – měla doplňovat Majdu a občas za ní zaskočit – bohužel neumíme říct KDY PŘESNĚ, což jí dělá problémy. Světlé momenty – delší úniky pravou střídala s nabouráváním do obránců (bohužel změna směru před tělem s míčem vepředu je neúspěšná). Má trošku problém s prosazením se (je kapitánka), v tom potřebuje pomoc od ostatních a ne diskusní klub. Kdyby tak vyměnila kousek ze zodpovědnosti za bezstarostnost, bylo by to skvělé.

Eliška Zahr. – hráčka pro fyzicky náročné úkoly. Dokáže jako jedna z mála míč pevně chytit a rozrazit hlouček obránců a ještě i dobře přihrát. Má velmi dobré zakončení zprava (levá je o dost horší). V obraně hráčky bez míče ale často ztrácí orientaci.

Sára – při nachlazení Domči se posunula napevno do druhé pětky. Příjemně překvapila – pokud udrží disciplínu, dokáže i spolupracovat, občas i zkusí sama zakončit a dokonce nepropadala příliš ani v obraně – vybojovala hodně míčů.

Dominika – nebyla příliš zdravá, proto „jen“ střídala. Odvedla ale hodně práce více v obraně než v útoku. Dobře zvládla techniku střelby, což se uplatňuje u trestných hodů (zápas s Jičínem). Tu obratnost s míčem ale budeme muset držet pořád.

Vanda – stálá a neúnavná obránkyně, která toho naběhá o polovinu víc než ostatní (a často i než je potřeba), skoro v každém zápase střílela 8-10 trestných hodů, což ukazuje na velkou aktivitu. Jen ta technika ještě trochu trpí, ale vím, že trpělivostí se dobrých výsledků dobereme.

Harry, Majda J. – hrály méně, protože hlavně těžké zápasy byly nad jejich síly. Obě svoje činnosti při rozcvičce a na tréninku zvládají, ale hra je pořád něco jiného. Hlavně v obraně se často ztrácejí (Harry ještě o něco víc) a také jim chybí ten rok, kdy jsme jen házeli a chytali míč (a ne že by ostatním občas rukama neproletěl). Ale zůstávaly dobře naladěné a to je správné a pro tým prospěšné.

Ze soupeřů si HB jednoznačně vítězství zasloužilo – první pětka sice stála jen na jedné hráčce, ale druhá byla vzorem pro to, jak se dá hrát. Obě menší rozehrávačky skvěle bránily a nádherně spolupracovaly. Sadská překvapila rychlostí a sehraností, při podrobnějším pohledu (třeba ve finále) se ale ukázalo, že driblíng hráček je prakticky jen pravou a hra 1-1 jen doprava. Ostrava si třetí místo vybojovala fyzickou (nejen výškovou, ale i váhovou a silovou) převahou, což nemusí pořád fungovat. V obraně bylo toho odstupování (např. v zápase o 3.místo) až příliš. Hradec byl typy hráček podobný našim, technicky jsme se nelišili, ve vzájemném zápase ale nejméně dvě hráčky ty naše prostě přehrály (a nešlo o Sandru H.) I Hradec odstupoval často až příliš, později se ukáže, jestli ne moc.

Za námi skončila BA Sparta nenápadným výkonem, stojícím na dvou pokročilých hráčkách, které to s míčem opravdu uměly a jedné vysoké, která celkem pochopitelně ještě nemohla mít všechny finesy hry pod koše zvládnuté, ale je jistě příslibem. Sedmý Jičín byl outsiderem skupiny, tým velkých nerovností mezi hráčkami ale pár šikovných našel a v utkání s námi rozhodla vlastně náhoda.

Karlovy Vary hrály se sestupnou tendencí – nejprve dobře vzdorovaly HB basketu a jasně přehrály domácí, pak ale ve čtvrtfinále s Hradcem vyhořely a podlehly i Spartě a Jičínu, což bych po EasterCupu netipoval. Strakonice doplatily možná na nižší výšku v zápase s Jičínem, svou skupinu 9-12 ale zvládly bez zaváhání.

Oba severočeské týmy byly hodně neurované, vedle sebe hrály skutečné začátečnice i pokročilejší hráčky. Žabiny doplatily na několik zranění, jinak by možná měly lepší výsledek, těžko říct, viděl jsem jen málo.

Ubytování a jídlo bylo na jedničku, vzdálenosti se v malém městě ukázaly jako snadno překonatelné, organizace běžela dobře, skvělé byly přenosy na TVCOM i facebookové příspěvky. Rozhodčí byli místy trochu problematictí, ale možná jsme se na loňském NF v Krnově příliš namlsali. A nakonec důležitý fakt : trička ČBF byla konečně modrá! 😊